

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Briceac Andrei în comun cu Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.07.2020-19.10.2020;

Instanța de recurs: 02.11.2020-14.07.2021;

*Instanța de recurs în anulare: 11.10.2021- 15.12.2021;
01.09.2022- 09.11.2022.*

a c o n s t a t a t :

1. Petiționarii Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali au depus, prin intermediul avocatului Briceac Andrei, o plângere în temeiul art. 313 Cod de procedură penală împotriva ordonanței din 05.03.2020 de reluare a urmăririi penale, emisă de Procurorul General, Stoianoglo Alexandr și a tuturor acțiunilor de urmărire penală care au fost întreprinse de organul de urmărire penală după data de 05.03.2020, considerându-le ilegale și contrare drepturilor constituționale.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 octombrie 2020 a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea avocatului Briceac Andrei în numele lui Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali înaintată în condițiile art. 313 Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, avocatul Briceac Andrei în numele lui Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali a declarat recurs în termen, prin care a solicitat casarea integrală a încheierii, rejudecarea

cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care plângerea să fie admisă integral în sensul formulat.

În motivarea recursului a indicat faptul că, ordonanța din 05.03.2020 încalcă art. 21 din Constituția RM și art. 4 Protocolul 7 CEDO iar dreptul subsemnaților de a nu fi urmăriți de două ori pentru faptele de care au fost scoși integral de sub urmărire penală a fost desconsiderat, fiind neglijate și valorile drepturilor și garanțiilor procedurale menite să protejeze persoanele împotriva abuzurilor din partea organelor de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021, a fost respins recursul ordinar declarat de avocatul Briceac Anatolie în numele lui Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali, cu menținerea încheierii fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că judecătorul de instrucție corect a indicat că procedura de contestare a acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuțit, învinuit și alți participanți la proces considerând că drepturile și interesele legitime le-au fost încălcate de organul de urmărire penală, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

Totodată, s-a indicat că nu orice acțiune a organului de urmărire penală sau a organului care exercită activitate operativă de investigații poate fi atacată judecătorului de instrucție, ci doar aceea care a afectat un drept legal reglementat de legea materială sau procesuală, adică drepturi și libertăți constituționale ale persoanei.

Astfel, nu sunt pasibile de a fi atacate, de regulă, hotărârile privind pornirea urmăririi penale (tot aici reluarea urmăririi penale); ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuțit, învinuit; ordonanța prin care s-a dispus efectuarea expertizei etc.

Aceste acte procedurale sunt niște procedee legale, ce se referă la desfășurarea normală a urmăririi penale, și însăși pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuțit, punerea persoanei sub învinuire, dispunerea efectuării unei expertize nu afectează careva drepturi sau libertăți constituționale.

Instanța de recurs a explicat că, acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura lupta cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării lor. Hotărârea organului de urmărire penală privind declanșarea procesului penal, de regulă, nu poate fi atacată în instanțele de judecată pe acest temei juridic, datorită faptului că această hotărâre nu este definitivă și constituie doar începutul urmăririi penale, care în continuare duce la punerea sub

învinuire a unor persoane și care se finalizează cu terminarea urmăririi penale și cu întocmirea rechizitoriului, fie cu încetarea urmăririi penale în temeiul prevăzut de Codul de procedură penală.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs a conchis că plângerea depusă în numele lui Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali, prin care solicită anularea ordonanței din 05.03.2020, prin care a fost dispusă anularea ordonanței procurorului Manolachi E. privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali și clasarea procesului penal pornit în baza art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal și dispusă concomitent reluarea urmăririi penale, corect a fost respinsă, deoarece nu constituie obiectul de contestare la judecătorul de instrucție, prin prisma art. 313 Cod de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, *avocatul Briceac Andrei în numele lui Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali a declarat primul recurs în anulare la data de 24 septembrie 2021*, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă plângerea și să fie anulată ordonanța din 05 martie 2020 privind reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2017670019.

În susținerea celor solicitate, avocatul a indicat argumente similare celor invocate în cererea de recurs, mai mult, a subliniat că nu s-a ținut cont de garanțiile constituționale și practica relevantă a Curții Constituționale la reluarea urmăririi penale prin ordonanța din 05 martie 2020.

De asemenea, apărătorul a notat că instanțele ierarhic inferioare au încălcat accesul la justiție al recurenților, au acționat contrar scopului procedurii penale, au interpretat și aplicat arbitrar legea procesual penală, au adoptat o hotărâre ilegală, or, hotărârea este una ambiguă și nemotivată.

Totodată, avocatul a susținut că instanțele ierarhic inferioare pe lângă încălcările garanțiilor prevăzute de art. 6 CEDO, au violat și dreptul la un remediu efectiv garantat de art. 13 CEDO coroborat cu art. 4 Protocolul 7 CEDO.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2021, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Briceac Andrei din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

8. Instanța de recurs în anulare a indicat că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale în raport cu speța dată, rezultă că recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din

14 iulie 2021, adoptată în ordinea reglementată de art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a), 417-418, 313 Cod de procedură penală, prin care a fost examinat recursul ordinar declarat împotriva încheierii primei instanțe, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal a decis în privința inadmisibilității recursului în anulare declarat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

9. La data de 18 iulie 2022, avocatul Briceac Andrei în comun cu Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali au depus al doilea recurs în anulare în care invocând prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, au solicitat anularea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021 și a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 19 octombrie 2020, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie recunoscută expres încălcarea drepturilor recurenților prevăzute de art. 4 Protocolul 7 CEDO și ar. 13, combinat cu art. 4 Protocolul 7 CEDO; să fie admisă integral plângerea depusă de Anatolie Brașoveanu, Oleg Brașoveanu și Vitali Todoroglo, împotriva Ordonanței Procurorului General al RM de reluare a cauzei penale din 05 martie 2020; să fie anulată ordonanța Procurorului General al RM din 05 martie 2020 de reluare a cauzei penale nr. 2017670019, precum și toate acțiunile de urmărire penală întreprinse în cauza penală nr. 2017670019 după 05 martie 2020 să fie anulate.

În motivarea recursului în anulare, au invocat următoarele argumente:

- la 03 noiembrie 2021, Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali s-au adresat cu plângere la CtEDO pe faptul încălcării drepturilor prevăzute de art. 4 Protocolul 7 CEDO (dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de două ori) și Articolul 13 (dreptul la un remediu efectiv) combinat cu Articolul 4 Protocolul 7 CEDO, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 19 octombrie 2020 și Deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021;

- la 17 mai 2022 CtEDO a comunicat către Guvernul RM cauza Brașoveanu și alții v. Moldova, nr. 57215/21, adresând următoarele întrebări și la aceeași dată -17 mai 2022, CtEDO a inițiat procedura de reglementare pe cale amiabilă, invitând părțile să discute posibila soluționare amiabilă până la 15 septembrie 2022, iar la 13 iunie 2022, Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali au înaintat către Agentul Guvernamental o propunere de soluționare pe cale amiabilă a cauzei Brașoveanu și alții v. Moldova. în cadrul procedurii de reglementare amiabilă recurenții au formulat câteva cerințe de bază prin care au solicitat, printre altele: contestarea în ordine de recurs în anulare, cu casarea Deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 10r-990/20 din 14 iulie 2021 și încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul

Ciocana) nr. 10-1133/2020 din 19 octombrie 2020; pronunțarea unei noi hotărâri pe marginea plângerii reclamantilor;

- la reluarea urmăririi penale prin Ordonanța Procurorului General din 05 martie 2020, nu s-a ținut cont de garanțiile constituționale și practica relevantă a Curții Constituționale și anume de exigențele stabilite de Curtea Constituțională a RM în Hotărârea nr. 12 din 14 mai 2015, prin care s-a declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 Cod de procedură penală (în redacția de până la 2018);

- reluarea urmăririi penale este o măsură excepțională. Temeiurile care pot servi pentru reluarea urmăririi penale sunt strict și limitativ prevăzute de lege. Orice reluare a urmăririi penale în baza unor motive iluzorii și/sau aparente, duce la încălcarea Constituției RM și CEDO;

- la 26 aprilie 2019, în cauza penală nr. 2017670019, Procuratura Chișinău a adoptat Ordonanța prin care a dispus: Scoaterea de sub urmărire penală a lui Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali. Ordonanța respectivă nu a fost atacată în termenul legal, devenind irevocabilă. Din conținutul Ordonanței de scoatere de sub urmărire penală se atestă circumstanțe esențiale și anume că, la 30 ianuarie 2017, s-a intentat cauza penală pe elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod Penal, la 11 februarie 2017 subsemnații au fost puși sub învinuire. În interesele urmăririi penale s-a dispus efectuarea a două controale fiscale prin verificare totală pentru stabilirea corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitelor, taxelor și altor plăți aferente bugetului de stat; pentru perioada 01.01.2013 - 31.12.2016 (primul control) și pentru perioada ulterioară până la 31.07.2018 (al doilea control). Organele de control fiscal au întocmit două Acte de control fiscal, în baza cărora s-au adoptat și două Decizii: Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 271/4/c din 26 mai 2017 asupra cazului de încălcare a legislației - cu aplicarea amenzii în sumă totală de 3 576 lei; Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/88 din 03 octombrie 2018 asupra cazului de încălcare a legislației - cu clasarea cazului de încălcare fiscală;

- ambele decizii nu au fost contestate în termenul legal, devenind definitive și fiind executate efectiv (s-a achitat amenda). Efectuând două controale totale, Serviciul Fiscal de Stat a stabilit doar niște abateri minore, care se sancționează cu amendă fiscală/contravențională;

- în cadrul cauzei penale s-a ordonat și s-a efectuat Expertiza judiciar-contabilă, iar prin raportul de expertiză judiciar-contabilă nr. 1232-1233 din 14 noiembrie 2017 s-au stabilit erori nesemnificative la introducerea datelor în declarația cu privire la impozitul pe venit, în sumă totală de 9 098 lei pentru doi ani consecutivi. Bănuiala pusă la baza intentării cauzei penale nu s-a adeverit. Constatările organului fiscal și Raportul de expertiză judiciar-contabilă au fost probe determinante la baza Ordonanței de scoatere a persoanelor de sub urmărire penală din 26 aprilie 2019. De altfel, ținând cont de delimitarea competențelor legale dintre organul de urmărire

penală și organul de control fiscal, procurorul nici nu putea adopta altă soluție decât clasarea cauzei penale;

- prin reluarea urmăririi penale s-a încălcat dreptul de a nu fi urmărit de două ori pentru aceeași faptă (Articolul 4 Protocolul 7 CEDO);

- ordonanța din 05 martie 2020, nu conține argumente care să denote temeuri de fond pentru reluarea urmăririi penale. Nu este argumentat că ar exista „fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental”. Ordonanța din 05 martie 2020 nu conține argumente care să indice temeuri de fond pentru reluarea urmăririi penale, nu se atestă „fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental”;

- în ordonanța de reluare a urmăririi penale se face referire la unele aspecte ale controalelor fiscale, însă aceste referiri sunt superficiale, nesuținute de probe, care neglijează puterea de lucru judecat al Actelor de control fiscal și Deciziilor organului fiscal pe marginea controalelor fiscale;

- reluarea urmăririi penale prin Ordonanța din 05 martie 2020 s-a făcut și cu încălcarea art. 276¹ Cod de procedură penală, or, prin reluarea urmăririi penale, la fel ca și prin pornirea urmăririi penale, se pune în mișcare o cauză penală, astfel că, condițiile obligatorii pentru pornirea urmăririi penale trebuie respectate și în cazul reluării urmăririi penale. Din conținutul normei citate mai sus, în vigoare la data adoptarea Ordonanței din 05 martie 2020, o condiție obligatorie pentru pornirea urmăririi penale este - "*opinia organului competent de control de stat asupra activității de întreprinzător sau a altui organ competent în controlul respectării prevederilor legislației din domeniul în care a fost săvârșită fapta, în vederea expunerii, în limita competențelor sale, asupra existenței sau nu a încălcării legislației din domeniu și prejudiciului cauzat prin încălcare*".

- la caz, ordonanța din 05 martie 2020 s-a adoptat fără solicitarea și obținerea opiniei organului de control, fapt ce denotă încă o încălcare gravă și evidentă a normelor imperative;

- petiționarii au fost privați de dreptul la un remediu efectiv, garantat de art. 13 CEDO, deoarece instanțele inferioare nici nu au examinat argumentele expuse, declarând inadmisibilă plângerea;

- petiționarii s-au adresat în instanța de judecată, solicitând controlul judiciar al Ordonanței din 05 martie 2020 - act emis de o autoritate a statului, care le încalcă dreptul garantat de Articolul 4 Protocolul 7 CEDO;

- instanța supremă, exercitând controlul legalității deciziei din 14 iulie 2021 și încheierii din 19 octombrie 2020, urmează să se expună și privitor la respectarea de către judecătorul de instrucție și Colegiul penal a obligațiilor lor funcționale, care le revin în virtutea statutului de judecător, purtător al puterii judecătorești. Există pârghii legale și convenționale pentru a da apreciere acțiunilor judecătorului de instrucție și Colegiului penal din exteriorul sistemului judecătoresc, însă acest rol îi

revine în mod primordial instanței supreme. De altfel, celelalte pârghii se pot pune în mișcare doar după epuizarea căii extraordinare;

- judecătorul de instrucție și Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău au echivalat reluarea urmăririi penale cu pornirea urmăririi penale și au concluzionat în mod superficial că o reluare nu ar afecta de regulă dreptul Petiționarilor;

- în decizia din 14 iulie 2021, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a repetat constatarea eronată a judecătorului de instrucție, menționând că nu orice acțiune a organului de urmărire penală sau a organului care exercită activitate operativă de investigații poate fi atacată judecătorului de instrucție, ci doar aceea care a afectat un drept legal reglementat de legea materială sau procesuală, adică drepturi și libertăți constituționale ale persoanei. Astfel, nu sunt pasibile de a fi atacate, de regulă, hotărârile privind pornirea urmăririi penale (tot aici reluarea urmăririi penale);...";

- judecătorul de instrucție și instanța de recurs au comis o eroare de drept care constă în interpretarea și aplicarea eronată a prevederilor art. 313 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală și au încălcat garanțiile instituite în favoarea recurenților prin art. 21 din Constituție, care încorporează și dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă (principiul non bis in idem);

- instanțele inferioare nici nu s-au expus privitor la încălcarea dreptului petiționarilor de a nu fi urmăriți de două ori pentru aceeași faptă. Un argument esențial, explicat din perspectiva jurisprudenței CEDO, a fost lăsat fără examinare. Nu au examinat în mod efectiv declarațiile, argumentele și probele prezentate de către petiționari, și nu au răspuns la acele obiecții care erau esențiale pentru soluționarea cauzei. În mod evident, instanțele au dat soluții nemotivate;

- judecătorul de instrucție și instanța de recurs n-au oferit petiționarilor un remediu efectiv împotriva Ordonanței Procurorului General din 05 martie 2020, garantat de Articolul 13 CEDO, pentru plângerea împotriva violării dreptului și principiului non bis in idem, garantat de Articolul 4 Protocolul 7 CEDO;

- instanțele inferioare eronat au ajuns la concluzia că: „Petiționarii nu au drept legal de a contesta Ordonanța Procurorului General al RM din 05 martie 2020.", concluzie care vine în contradicție cu legislația națională, cu practica CtEDO, dar și cu regulile general acceptate ale unui stat de drept în orice societate democratică.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac. Persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal,

pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Reieșind din prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Conform prevederilor art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Din conținutul acestor norme se desprinde prescripția imperativă, că condamnatul personal sau prin apărător este în drept să declare doar o singură dată recurs în anulare, iar recursurile ulterioare vor fi repetate, adică lipsite de orice suport legal.

Raționamentul juridic al acestei concluzii este determinat de următoarele împrejurări.

Conform Codului de procedură penală, căile extraordinare de atac sunt realizate în procedura recursului în anulare, procedura de revizuire a procesului penal, de revizuire a cauzei în urma pronunțării hotărârii de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și cea a recursului în interesul legii.

În conformitate cu art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 4, Protocol nr. 7 CEDO, întru respectarea securității raporturilor juridice vizavi de toate părțile antrenate, hotărârea judecătorească definitivă împiedică continuarea procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, cât și a jurisprudenței naționale:

a) *viciu fundamental* în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată constituie încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;

b) *fapte noi* sunt date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respective;

c) *fapte recent descoperite* reprezintă faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce îi era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment.

Conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, doar în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Potrivit art. 454 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești sau, în cazul în care cererea a fost comunicată Guvernului Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de la data comunicării ei.

Prevederile art. 458 alin. (1), (3) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, stabilesc expres că, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii cu privire la latura penală, în cazurile în care s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei, s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat.

Iar art. 464¹ alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că, hotărârile irevocabile pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale omului ori a dispus scoaterea cauzei de pe rol ca urmare a soluționării amiabile a litigiului dintre stat și reclamant și pot fi supuse revizuirii dacă cel puțin una dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Din conjunctura prescripțiilor enunțate, instanța de recurs în anulare, reține că, în cazul unui viciu fundamental, acțiunea propriu-zisă de informare a Guvernului Republicii Moldova de către CtEDO nu constituie în sine un viciu fundamental (art. 453 alin. (1), art. 6. pct. 44) CPP), or, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești sau în termen de 6 luni de la data comunicării cererii Guvernului R. Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului doar, în cazul în care nu s-a recurs la prima situație procedurală.

În contextul enunțat supra, instanța de recurs în anulare, menționează că soluționarea de către Curtea Supremă de Justiție a recursului în anulare declarat în

termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești, atestă realizarea deja de către petiționarii Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali a dreptului la respectiva cale extraordinară de atac, deci, recursul în anulare declarat ulterior, inclusiv cel depus în termen de 6 luni de la data comunicării cererii Guvernului Republicii Moldova de către CtEDO, vor fi repetate și inadmisibile, întru respectarea securității raporturilor juridice și a principiului *non bis in idem*.

Prin urmare, dat fiind că, recursul în anulare precedent, depus la 24 septembrie 2021 a fost examinat de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție la 15 decembrie 2021, recursul în anulare aflat pe rol, fiind repetat, urmează a fi respins ca inadmisibil.

11.În conformitate cu prevederile art. 453 alin. (2), art. 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Briceac Andrei în comun cu Brașoveanu Anatolie, Brașoveanu Oleg și Todoroglo Vitali, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din Chișinău din 14 iulie 2021, pe motiv că este declarat repetat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 decembrie 2022.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun